150.

Foll. 121–147. Lit. Bengal. Linn. 6. *Toḍalatantram*, capita decem continens. Incipit: श्रीदेव्युवाच । ब्रूहि मे जगतां नाथ सर्व्वविद्यामय प्रभो । महाविद्यासु सर्व्वासु गुह्यासु भुवनत्रये । एतासां दक्षिणे भागे नानारूपपिनाकधृक् । पृथक्पृथक् महादेव कथयस्व मयि प्रभो । श्रीशिव उवाच । शृणु चार्व्वङ्गि सुभगे कालिकायाश्च भैरवं । महाकालं दक्षिणाया दक्षभागे प्रपूजयेत् । महाकालेन वै सार्द्धं दक्षिणः रमते सदा । etc.

Hoc libro de cultu mystico, circulorum et διαγραμμάτων, spiritus comprimendi, aliarum nugarum ope exercendo, agitur. Titulus non explicatur. Bengalice *toḍala* vocabulo brachiorum ornamentum quoddam significatur.

Haec codicis pars post annum 1810 exarata est. (Wilson 41c.)

151.

Hoc volumine opera tria continentur. Lit. Bengal. Charta Ind. Foll. 147. Long. 16. Lat. $3\frac{1}{2}$.

Foll. 1–53. Linn. 7. *Phetkáriṇítantra*, capitibus 22. constans. Incipit: क्रोधोज्ज्वलन्तीं जघनं धमन्तीं सृष्टिं दहन्तीं दितिजं प्रसन्तीं । भीमं नदन्तीं प्रणमामि कृत्यां रोरूयमाणां क्षुधयोग्रकालीं ॥ उन्मत्तभैरवं नारसिंहं डामरभैरवं शिवाकारं मालिन्याद्यमसिताङ्गादियामलं । सिद्धयोगेश्वरं तन्त्रं योगिनीजालसम्वरं । दृष्ट्वा कृत्याविधिं फेत्कारिणीतन्त्रं वि(ि)रच्यते ॥ quo prooemio auctor opus ex Unmattabhairavatantra, Nárasinhatantra, Ḍámarabhairavatantra, Śivatantra, Málinítantra, Yámalatantra, Siddhayogeṣvaratantra, Yoginítantra se excerpsisse fatetur. Praeterea in fine capitis 13. Ádivátulatantra laudatur. Liber consilio flagitiosissimo compositus est, incantationes enim et praestigiae magicae nefastae et horrendae traduntur; sed ad cognoscendas superstitiones populares, quae mirum in modum cum populis occidentalibus consentiunt, maximi est pretii.

Cap. 1. De literarum quinquaginta significatione. Unicuique enim literae quatuor potestates, duae masculae, duae femininae tribuuntur. Ut exemplo utar, अ litera *Keṣava* et *Kírti*, *Śríkaṇṭha* et *Púrṇodará* significantur. Praeterea literae et syllabae quaedam symbolice usurpantur: उकारः कुटिलः प्रोक्तो मकारः काल एव च । ऐन्द्रावली[1] लकारश्च हंसो प्यथ ह उच्यते । विन्ध्यवासिनी माया च इकारस्तु कुचद्वयं । माया लक्ष्म्यत्र ह्रींकारो हूँकारः कूर्च्च उच्यते । द्विठः स्वाहा समाख्याता[2] कालाग्निर्व्यापकोऽङ्कुशः । अस्त्रं फडित्यतो ब्रह्मा दक्षकर्णान्वितः शिवः । सकारस्तु भृगुपाणो नो वानी पाकशासनः । नागेशो ज्वलनो रेफो सकारस्त्विन्दुरीरितः । सकुलो भग एकारः उकारः शिव उच्यते । दक्षवामाविति ई प्रोक्तौ पाशी ऋः परिकीर्त्तितः । लोलाक्षिका लकारश्च हकार लङ्गलीश्वरः । इन्द्रासनगतो ब्रह्मा मतिमूर्त्तिश्च मन्मथः । ह्रीं श्रोतिस्त्रितत्वं ह्रीं हूँ कूर्च्चः क्रोधो पि कीर्त्तितः । etc.[3] 2. De vasculis, διαγραμμάτων formam gerentibus, in ritibus magicis adhibendis: शान्तिके चतुरस्रं स्यात् पौष्टिके वृत्तमेव च । त्रिकोणमभिचारे तु पञ्चास्रं मारणे मतं । षडस्रं मोहने चैव सप्तास्रं स्तम्भने मतं । शत्रूच्छादे (l. शत्रूच्छेदे sive शत्रूचाटे) तथाष्टास्रं नवास्रं व्याधिहा मतं । मोहे तु कारयेत् कुण्डमेकमेवेकहस्तकं । चतुरस्रं त्रिकोणं वा वृत्तम्वा मेखलात्रयं । etc. 3. De apparatu magico ceremoniisque, ad sacra auspicanda faciendis. 4.[4] Cantio magica priusquam ad usus aliquos adhibeatur, praecepta varia observanda sunt (puraskriyá, puraścharaṇakarman). Quare tempora et sidera idonea, res ad incantationem necessariae, sedendi modi etc. traduntur. पञ्चमी च द्वितीया च तृतीया सप्तमी तथा । बुधेज्यधारसंयुक्ता शान्तिकर्म्मणि पूजिता । गुरुचन्द्रयुता षष्ठी चतुर्थी च त्रयोदशी । सप्तमी पौष्टिके शस्ता अष्टमी नवमी तथा । दशम्येकादशी चैव भानुसुक्रदिनान्विता । आकर्षणे त्रमावास्या नवमी प्रति[प]त्तथा । पौर्णमासी मन्दभानुयुक्ता (l. °bhánur) विद्वेषकर्मणि । कार्ष्णी चतुर्दशी तद्वदष्टमी मन्दतारका(:) । उच्चाटने तिथिः शस्ता प्रदोषेषु विशेषतः । चतुर्दश्यष्टमी कृष्णा अमावास्या तथैव च । मन्दारकदिनोपेता शस्ता मारणकर्म्मणि । बुधचन्द्रदिनोपेता पञ्चमी दशमी तथा । पौर्णमासी च विज्ञेया तिथि स्तम्भनकर्म्मणि ॥ शुभग्रहोदये कुर्य्यादशुभान्यशुभोदये । रौद्रकर्म्म[ा]णि रिक्तार्के मृत्युयोगे च मारणं । सूर्य्योदयं समारभ्य घटिकादशमं क्रमात् । ऋतवः स्युर्वसन्ताद्या अहोरात्रं दिने दिने । वसन्तग्रीष्मवर्षाख्यशरद्धेमन्तशैशिराः । हेमन्तः शान्तिके प्रोक्तो वसन्तो वश्यकर्म्मणि । शिशिर स्तम्भने ज्ञेयो विद्वेषे ग्रीष्म ईरितः । प्रावृडुच्चारणे (uchcháṭane) ज्ञेया शरन्मारणकर्म्मणि । संलिखेत्स्तम्भनं कुम्भे हर्य्यक्षे वृश्चिकोदये । द्वेषोच्चाटादिकं नक्रकुलीराजतुलोदये । मेषकन्याधनुर्मीने वश्यशान्तिकपौष्टिकं । मारणं चाष्टमे राशौ रिपोर्भेदादिनिग्रहं । वश्यं पूर्व्वोहु (púrvedyur?) विद्वेषोच्चाटनं लिखेत् । शान्तिपुष्टी त्वहन्यन्ते सन्ध्याकाले तु मारणं । अर्द्धरात्रे लिखेत्स्तम्भमाकृष्टिं प्राग्दिनोदयात् । यदन्यच्छोभनं कार्य्यं तत्प्रत्यूषे लिखेद्बुधः । इन्द्रे स्तम्भनमुच्चाट अग्नौ सर्व्वाभिचारकं । यमे रक्षसि विद्वेषं शान्तिं वरुणसोमयोः । कुलोत्सादं मरुद्भागे यक्षे कलहनिग्रहौ । कुर्व्वीत नोदितं कर्म्म यच्छुभं ब्रह्मणः पदे ।

---

[1] न et ल, व et र literatura Bengalica perraro, म et स vix distinguuntur. Quare in vocabulis ceterum ignotis errores cavere difficillimum est.

[2] पुंलिंगा हूँफडंतास्ते स्वाहांता योषितो मताः । नपुंसका नमोंताश्च इत्युक्ता मनवस्त्रिधा ॥ Pro स्वाहांता in Viṣvasára द्विठांता legitur.

[3] His nugis factum est, ut in lexicis, post decimum aerae nostrae seculum scriptis, literis singulis nescio quae mirificae significationes tributae sint.

[4] Hoc caput in fol. 6a. l. 7. incipere videtur.